

РЕШЕНИЕ

№ 5036

гр. София, 24.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5258** по описа за **2023** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК във вр.с чл.63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „А1 България“ ЕАД, ЕИК по Булстат:[ЕИК], подадена чрез юк.Х., срещу Решение № 1736 от 13.04.2023 г., постановено от Софийския районен съд, по НАХД № 12815/2022 г., потвърждаващо Наказателно постановление № 000611/27.07.2022 г., издадено от и.д. Директор на Регионална дирекция за областите С., Софийска, К., П. и Б. към Главна дирекция „Контрол на пазара“ при Комисията за защита на потребителите, с което на касационния жалбоподател на основание чл.210в от Закона за защита на потребителите е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл.210в от същия закон.

С жалбата се релевират касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 от НПК – нарушение на материалния закон. Подателят ѝ твърди, че в случая нарушение не е извършено, тъй като конкретният случай не попада в обхвата на Заповед № 281/21.03.2016 г. на Председателя на КЗП с мотиви, че в настоящия казус потребителят ползва услуги въз основа на един рамков договор и не са налице отделни правоотношения. Твърди, че цитираната заповед касае ползването на различни услуги, следователно не е приложена сочената в НП забранена със заповедта нелоялна търговска практика. Моли за отмяна на съдебното решение и за отмяна на обжалваното НП. Навежда доводи и за допуснато съществено процесуално нарушение в съдебното производство, изразяващо се в немотивираност на съдебния акт. В тази

връзка моли за връщане на делото за ново разглеждане в СРС. Претендира юрисконсултско възнаграждение. В с.з. касаторът чрез юк.Х. поддържа касационната жалба.

Ответникът по делото не изпраща представител, оспорва жалбата като неоснователна в подаден писмен отговор и становище, депозирано от адв.К.. Моли да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение Прави възражение за прекомерност на претендираното от насрещната страна юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба. Административен съд-София град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема следното:

Касационната жалба е депозирана от надлежна страна в законоустановения срок в изпълнение на разпоредбата на чл.211, ал.1 от АПК, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови решението, районният съд е събрал писмени доказателства и гласни доказателствени средства, въз основа на тях е установил следната фактическа обстановка от значение за случая:

Със Заповед № 281/21.03.2016 г. на Председателя на КЗП, потвърдена с Решение № 4320 от 03.04.2018 г. на ВАС по адм.дело № 13782/2016 г. влязла в сила, на „Мобилтел“ ЕАД /сега „А1 България“ ЕАД/ е забранено прилагането на нелоялна агресивна търговска практика, изразяваща се в това, че на потребителите са създадени всякакви възможни пречки, като спиране достъпа до услугата и невъзможност да упражнят правата си по действащ договор и потребителите са принудени да заплатят спорно задължение по договор, по който нямат никакви задължения.

В КЗП на 23.03.2022 г. е постъпила жалба от потребител срещу „А1 България“ ЕАД, свързана с ограничаване на услуга по договор, по който коректно е изпълнявал задълженията си, поради отказ да заплати сума по договор с дружеството относно друга услуга. В тази връзка е извършена проверка на дружеството, за което е съставен и Констативен протокол от 29.03.2022 г., при която е установено, че между потребителя и дружеството е сключен договор от 24.11.2021 г. и приложение от същата дата за ползване на мобилна услуга и мобилен интернет чрез номер [ЕГН] с абонаментен план и договорен срок за ползване 24 месеца. На 22.12.2021 г. дружеството ограничило потребителя в обажданията от указания номер, за който нямал просрочени задължения, в резултат на извършена кредитна оценка поради наличие на задължения по друг договор, в размер на 485,93 лв.

Въз основа на установеното при проверката служители на КЗП са констатирани, че това представлява нарушение на влязлата в сила Заповед № 281/21.03.2016 г. на Председателя на КЗП, за което на дружеството е бил съставен АУАН № 000611/28.06.2022 г. за нарушение на чл.210в от ЗЗП. Въз основа на този АУАН и при пълна идентичност на описаното нарушение и неговата правна квалификация е издадено Наказателно постановление № 000611/27.07.2022 г. на Директора на РД С. към ГД „Контрол на пазара“ при КЗП, с което на основание чл.210в от ЗЗП на „А1 България“ ЕАД е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лв. Нарушението е описано като нарушаване на влязла в сила Заповед № 281/21.03.2016 г. чрез прилагане на забранената с нея нелоялна агресивна търговска практика – спиране без правно основание услугите на потребител по договор, по които е изряден платец, за да се принуди потребителят да заплати оспорвани задължения по други договори. Описано

е, че нарушението е извършено на датата на ограничаване на обажданията до посочения номер – 21.12.2021 г., в [населено място].

За да потвърди НП, СРС е приел, че то е издадено от компетентен орган при спазване на процесуалните правила, като вмененото на дружеството нарушение е съставомерно по чл.210в от ЗЗП, тъй като с посоченото изпълнително деяние е нарушил Заповед № 281/21.03.2016 г. на Председателя на КЗП. Съдът е приел, че не е налице едно единствено правоотношение по двата договора. Счел е за неоснователни доводите на дружеството жалбоподател, че има право да извършва текуща кредитна оценка на своите абонати, в зависимост от която имало право да откаже или да преустанови достъпа до мрежата/мрежите, като се е мотивирал, че посоченото действие по естеството си представлява ограничаване достъпа на абоната до услуга, която е заплащал редовно, поради наличието на непогасени задължения по друг договор и за други услуги.

Така постановеното решение е правилно, изложените в него мотиви са изчерпателни и обосновани, поради което напълно се споделят от настоящата касационна инстанция.

Съгласно диспозитива на Заповед № 281/21.03.2016 г. на Председателя на КЗП, забранява се на „Мобилтел“ ЕАД /сега „А1 България“ ЕАД/ да спира без правно основание услугите на потребителя по договорите, по които той е изряден платец, за да го принуди да заплати задълженията си по други договори, за които е налице възникнал спор. Видно от текста волеизявлението в заповедта, част от фактическия състав на нелоялната търговска практика, която се забранява, е създаването на пречки за ползването на услугите по един от договорите, по които потребителят е изряден, заради спорно задължение по други договори. Не се поставя условие тези други договори да бъдат с различен предмет. Единственият критерий е услугата да бъде предоставяна по друго правоотношение, което да има самостоятелност спрямо първото. В разпоредителната част на заповедта на председателя на КЗП не е ограничен видът на договорите, спрямо които забраната на агресивната търговска практика, формулирана в заповедта, да има действие, каквито твърдения са изложени в касационната жалба. Общата формулировка дава основание да се направи извод, че тя е приложима спрямо договори за всички видове услуги, предоставяни от оператора. В случая не се спори между страните, че потребителят е сключил два отделни договора за ползване на електронни съобщителни услуги, като е подписал с „А1 България“ ЕАД договор с отделни приложения на различни дати, съгласно който всички предишни договори, подписани между страните, стават неразделна част от рамковия договор и се идентифицират с неговия уникален номер. Този договор обаче, макар да е озаглавен рамков, няма характерното за такова съглашение съдържание. Както е посочено в решението на ВАС, с което е отхвърлено оспорването срещу цитираната заповед, безспорно е, че има икономическа логика, когато между две страни съществуват няколко различни по предмет търговски правоотношения техните отношения да бъдат регламентирани с т.нар. "рамков договор". Рамковият договор няма легално определение. По своя характер той е по-скоро организационен договор, който подготвя сключването на множество други сделки между страните, които в своите основни параметри да бъдат подчинени на един общ (по основни характеристики) режим. Обикновено с рамковия договор страните уговарят еднакви условия на бъдещи сделки и тези уговорени клаузи стават част от съдържанието на бъдещите сделки. Но в настоящия случай не е налице едно правоотношение между страните, а две отделни, които имат самостоятелно съществуване, а съдържанието на

така наречения рамков договор наподобява по-скоро общи условия на оператора, които се прилагат спрямо всички договори, сключени с отделни потребители, без да е налице индивидуализация на клаузите им. Самият оператор третира правоотношенията по двата договора като самостоятелни и индигия за това е, че на потребителя се водят отделни партиди.

Поради изложеното са правилни направените от Софийския районен съд констатации, че като е създад пречки за ползването на услугата по единия договор заради неизпълнение на задължение по другия договор, „А1 България“ ЕАД е приложил агресивна нелоялна търговска практика, забранена със Заповед № 281/21.03.2016 г. на Председателя на КЗП, с което е изпълнил състава на чл.210в от ЗЗП.

Настоящият касационен състав намира за правилен извода на СРС, че в случая липсват основания да бъде квалифицирано извършеното нарушение като маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Дори напротив, макар да няма признаците на повторност, извършеното деяние показва тенденция на дружеството жалбоподател да не се съобразява с разпореденията на КЗП за забрана да извършва определени действия, представлява нелоялна търговска практика и засягащи в голяма степен правата на потребителите. Следва да бъде отчетен и фактът, че дружеството предоставя електронни съобщителни услуги на значителен брой потребители и това неправомерно поведение следва да бъде прекъснато с методите на административнонаказателната репресия чрез налагане на санкция.

Поради всичко гореизложено настоящата касационна инстанция намира обжалваното съдебно решение за валидно и допустимо като постановено от законен съдебен състав по подадена в срок жалба срещу подлежащ на обжалване санкционен акт – НП, и в същото време правилно като постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила. Не се констатират наведените с жалбата касационни основания за неговата отмяна, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Независимо от изхода на спора в полза на ответника не следва да се присъжда претендираното от него юрисконсултско възнаграждение. Според чл.63д, ал.4 от ЗАНН в полза на учреждението или организацията, чийто орган е издал акта по чл.58д, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование. В случая отговорът на касационната жалба и становището са изготвени и представени от адв.К., а не от юрисконсулт.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1736 от 13.04.2023 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 12815/2022 г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

